

TELEFON: 4687 CORTLANDT

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII

Yakovlevičena leta 1894.

Obletnica rojstva Napoleona in sedanjí položaj v Evropi.

Poroča Frederick Dean.

Pred sto in enainpetdesetimi leti, dne 15. avgusta 1769, neke nedelje, je Leticija Bonaparte povila svojemu možu drugega sina ter ga imenovala Napoleona.

Vedno slikovit in bistven značaj v moderni zgodovini, je prišel Napoleon in ono, za kar se je zavzemal, prav posebno zopet v veljavo v tej zadnjih dnevih in mesecih boja ter navidez skoro nemogoče zopetne uravnave celega sveta. Svet pričakuje z velikim hrepenenjem zopetne inkarnacije Napoleona, ki bi nanovo uredil svet.

Gotova stvar je po celi Ameriki ter pri vseh evropskih narodih ter nezadovoljnih plemenih Azije, čuti glasove, ki zahtevajo več poznavanja tega artilerijskega poročnika, ki je pomiril francosko revolucijo; tega generala samouka, ki je pokazal svetu pomen vojne strategije; tega samoznane konzula, ki je nanovo zgradil Francijo v političnem, finančnem in socialnem oziru in tega samokronanega cesarja, ki je demokratiziral Evropo.

Tukaj v Ameriki pozivljajo naše višje šole dijake, naj posvetijo nekaj časa tekom naslednjega šolskega leta proučevanju Napoleona. V Franciji je prišel zopet izhajati Napoleonski magazin, ki je prenehal izhajati tekom vojne in sličen magazin se tiska tudi v Italiji. Povsod je zapaziti oživljenje zanimanja za tega velikega moža.

V knjigi, naslovljeni "Drake, Nelson in Napoleon" navaja Sir W. Runciman vrsto izrekov, objavljenih tekom vojne ter izdanih v različnih angleških magazinih. Eden teh izrekov se glasi:

— Če bi mi Angleži poslušali Napoleona mesto Pitta, bi ne imeli te vojne leta 1814. Če bi mi Angleži poslušali Napoleona mesto Pitta, bi ne bila potrebna francosko-pruska vojna.

George Brandes, ki je pokazal, da je velik severni porok, je rekel govorec o zadregah v Rusiji: — Če bi Napoleon zmagal v Rusiji, bi bili sužnji oproščeni petdeset let preje. Verska svoboda, ki je bila proglašena leta 1905, bi postala dejstvo že leta 1812 in Rusija bi bila prav tako prosta in prosvetila se kot je bila Francija iz njegovega časa.

V nadaljnjem se glasi: — Danes študiramo človeško stran tega moža, namreč Napoleona ter spoznavamo da je bil poslan rešiti narode Evrope, — a mesto tega je bil izgnan na Sv. Heleno. To je bila njegova Golgota. Odsev pasijona Krista pada na one dneve izgnanstva.

Neki nadaljni, prav tako odlični pisatelj je pred kratkim navedel Goetheja, ki je pisal: — Napoleon se bori z okoliščinami; z korumpiranim stoletjem, emd korumpiranim narodom. Smatrajmo se srečnim in z nami vred cela Evropa, da ni bil on sam, s svojimi svetovnimi načrti, korumpiran.

Kot vsi reformatorji, je bil tudi Napoleon nepriljubljen. Za cesarje, kralje in prince je bila revolucija grozota ter bič nožji. Doma je vrnil narodu smisel za postavne in postavnost, ki je bila izgubljena, zatrl domače nemire, združil Francijo ter razširil svoje ideje o enakosti po celi Evropi. Kamokoli je šel, mu je sledil nov red.

Na Poljskem in v Renskih provincah, ki omahujejo danes po manjkanje iste postave, je uvedel svoj Code Napoleon, to je zakonik. Na Španskem je odpravil inkvizicijo. Židom je dal enake pravice kot jih niso imeli nikdar prej.

Kot ustanovitelj miru doma je hotel ostati tudi ustanovitelj miru po celi Evropi.

Ker je poveljeval enakost, ker je odprl vasa pota uspešnosti, ker je izjavil, da ni rojstvo, temveč pogum, moč, talent in ženji, ki šteje, so ga imenovali lažnjivca in obrekovlaca in govorilo se je, da se je polastil časti generala in Code Napoleona, katerega je spisal Portales. Njegova koncentrirana korziška energija je bila v očeh njegovih obrekovalcev le "ambicija in pohlep po moči"; njegova radost, da je dal vsakemu pravico napredovati, če je bil koristen in pogumen, je bila po mnenju istih ljudi le "nadalje faza

nesvete demokracije, sredstvo, da se bropo Francijo in Evropo njene mladosti in svežosti". Vseled tega so postopali z njim kot s kriminalcem ter ga obsodili na do smrti ječo.

Leta 1840, po četrto stoletja natočevanju, je bilo privikrat opaziti v Franciji preobrat v mnenju in pozneje tudi po ostalem svetu. Sin vladajočega monarha je bil poslan osebno na Sv. Heleno, da privede nazaj v Pariz, "na obali Seine, kjer me ljubi moj francoski narod" truplo velikega cesarja. Onega nepozabnega dne se je cela Francija sklonila v molitvi, ko je sprejela vračajočega se monarha Kralj Ludovik Filip in njegov celi dvor je čakal pri mavzoleju na prihod cesarjevega trupla.

Nameravane so bile velike ceremonije in sloviti godbeniki so napravili program. Naenkrat pa so se vrata odprla in čuti je bilo enostavno obvestilo: L'Empereur! (Cesar). Nameravani nagovori so izostali, godba je ostala tiha in mesto slavošpevov je bilo čuti ihtenje. Pozabilo se je vse formalnosti in vsi so popadali na kolena: — Napoleona so prinesli domov.

Tekom prvih petnajstih mesecev zadnje vojne se je objavilo nad dvajset knjig, tikačjih se Napoleona. Napoleona so študirali kot generala in voditelja mož, kot nepreključnega stratega in neprimagljivega poveljnika in poveljnika na bojnem polju, temveč gradileca miru. In zopet študira svet — Napoleona. Svet je namreč danes tak kot je bila Francija po Direktoratu.

Spominja se, da so bile takrat v Franciji neprehodne ceste, polne roparjev in da so pustili naležljivo bolne hoditi po ulicah, ker ni bilo prostora zanje in da je Napoleon odprl šestdeset novih cest, da je dal podreti veliko število starih hiš, jetnišnico Chatelet in da je napravil trge na mestih, kjer so stala ta poslopja. Prepovedal je ceste brez kanalov ter zgradil več mostov preko Seine. Tvoril je nove šole in cerkve ter napravil zakon za posvečen kontrakt. Svet se spominja, da je imel pred seboj veliko mešanico neurjenih zadev in da je iz razvalin stare in bankerotne Francije, živeče v bedi in veliki moralni pokvarjenosti zgradil državo, s katero se ni mogla primerjati nobena druga na svetu. Trgovina in obrt sta bila omogočena. Transportacijske metode so bile izboljšane. Uveden je bil določen finančni sistem, katere mu je načelovala Francoska banka. Postave so bile kodificirane. Pospejeval se je industrija, ustanovil umetniške galerije in, oprostilo je vojaške službe. Čeli narod je čutil novi mir in v svoji varnosti, rojena iz dejstva, da je stal na čelu vlade. Mož, ki je bil v stari povesti nova la di države v mirno vodovje prosperitete in sreče.

Francoska revolucija je bila sen idealistov, — duševno gibanje. Duša naroda je videla veliko luč. Ker niso bili ljudje v stanu razumeti pomena demokracije, so besede "prostost, enakost in bratstvo" spravile ljudi k akciji, ki je doživela svoj višek v prelivanju krvi in uničevanju, k akciji, kateri so sledila leta neuspešnosti pod direktoratom.

Ob določenem času pa je prišel mož, — bitje, v kojega možganih so bile vse stvari primerno urejene in v kojega rokah so se zadovolbile vse stvari realno obliko kot vsled magije.

Skozi šest let je bilo čuti odmeve francoske revolucije po cellem svetu. Isti pohlep po krvi, isto veselje nad uničevanjem in isto stremenje po nedosegljivim je postala zahteva ponorelega sveta.

Bitke je konec. Mrtvi so bili nagromadeni v velike svetovne mrtvašnice in živi so se vrnili k svojim poslom. Po cellem svetu pa je opaziti nemir, katerega ne more utešiti zmaga, nemir rojen iz soraštva in lakote, nemir, ki je še povečan vsled poraza in razočaranja. Zmagovalci so poraženi in strmoglavljeni nameravajo vprizoriti nov naval. Neizurjeni vladarji so preiskovali nove sisteme zlovlade na državljanih, ki se ne morejo braniti. Preje dobro urejene občine so izpremenjene v uporne tope.

Kot v dnevih Pariza koncem države ter monarh skoro polovice osemnajstega stoletja, tako so tudi civiliziranega sveta.

Gospodarska kriza v Belgiji

V belgijskem gospodarstvu, ki še pred nekaj tedni ni moglo dobiti za nekatere stroke dovolj delavcev, kaže sistematično in s propagando razširjevana "stavka kupcev" posledice, kakor bi jih krst ne pričakoval. Belgijska gospodarska kriza je podobna nemški. V visoki konjunkturi se je izdelovalo čez mero in tako se je nabralo v deželi preveč neprodanega blaga, pri katerem bi tvorničarji morali kaj izgubiti. Zato ustavljajo. Najhujše je videti v predilni obrti, v kateri se je proizvodnje močno omejilo, posebno v Gentu in Bruslju. Glede konfekcijske obrti je tudi taka, saj so v Hennegemu vsi zadevni zavodi prenehali z izdelovanjem oblek.

Poročila o krznarski in čevljarški obrti se tudi ne glase ugodno. Tako je 6000 delavcev brez dela in zaslužka. Govori se dalje, da bo čez zaprti 200 tobačnih tvornic. Kriza je nastopila tudi v steklarški obrti in se računa, da se bo v steklarnicah delali samo še par mesecev. Isto velja glede železarstva. Samo premožgomo industrija ni doslej še nič prizadeta. Delavske organizacije ter podjetja in oblasti se bavijo z vprašanjem o pomankanju dela. Kongres strokovnih zvez, na katerem je bilo zastopanih 600.000 delavcev, je zahteval neumno povisjanje na 250 franka določene podpore za brezposelne. V razpravi je govorilo več govornikov o nacionalizaciji obrti in državni njeni kotnoli. Vseled preštevilnih delavskih podpor dosti trpi državna zakladnica. Za leto 1920 je bilo v proračunu 60.000.000 frankov, od kojih je bilo do konca aprila izdanih 21 milijonov. Ostanek bo baje kmalu izčrpan.

Obrt v sovjetski Rusiji

V Simbirskem je municijska tvornica v polnem teku; zaposlenih je v njej 2000 delavcev. Tu izdelujejo samo strelivo za pehotno. V Tuli obratujejo dve tvornici z 2—3000 delavci, v Zlatoustu so tri municijske tvornice z 10.000 delavci, v Permu je tvornica za izdelovanje topov s 5—6000 delavci, v Petropavlovskem obratujejo tvornica za avtomobile s 3000 delavci, v Harkovu izdelujejo specialne avto in njih dele. V Cačicinu obratujejo velike tvornice in izdelujejo samo municije. Vse navedene tvornice so socializirane in delajo samo za vojne potrebe. Po vseh navedenih tvornicah pa primanjkuje orodja in strojev, zato se v njih manj producira kakor bi človek mislil. Sirovina pa je dovolj, tako železa, jekla, kako tudi drugih rud. V Taškentu zdajajo tobačno tvornico. Bivša moskovska tvornica "Bilhon" izdeluje sedaj sukno in svileno blago.

Blakar Julij Bencsar

eden največjih madžarskih slikarjev, je umrl v Budimpešti. danes posejane naše ceste z mrtveci. Naše hiše so brez streh. Naš kredit je izginil in celi svet zahteva voditeljev.

Vseled tega študira sedaj celi svet življenje in čase tega korziškega dečka, ki je prišel v Francijo s pomočjo štipendije Ludovika XVI. ter ostal tam, da postane rešitelj Evrope.

Kot v dnevih Pariza koncem države ter monarh skoro polovice osemnajstega stoletja, tako so tudi civiliziranega sveta.

NEMŠKE LADJE — PLEN AMERIKE.

Razne vesti.

Italjanski socialisti za samoodločbo narodov.

"Lavoratore" javlja iz Rima o sklepu parlamentarne skupine socialiste glede samoodločbe narodov v Trentinu in južnem Tirolu. Socialistična skupina je na odborovi seji sklenila, da se z ozirom na razpravo o aneksiji pridobitvenih pokrajin pozovejo socialistične organizacije v Trentinu in južnem Tirolskem, naj vprašajo prebivalstvo, zlasti proletarijat, da se izjavi o načelu samoodločbe in če je za priklonitev k Avstriji in v prvem slučaju, če želi avtonomno upravo. — Komunisti konstatirajo, da se doslej v sedenih pokrajinah še ni vprašalo prebivalstvo, kam eli pripadati.

Proces proti italjanskim socializmom v Trstu.

Pred kratkim je prišel pred tržaškimi vojaškim sodiščem senačionalni proces proti 47 kmetom in delavcem iz Vodnjana pri Putlju. V tej vasi je socialistična stranka zelo močna in ima svoj Delavski dom. Dne 16. januarja so karabinerji provocirali zbrano delavstvo in pričeli so se veliki izgredivi. Metale so se bombe in streljali so vseprek. aradi teh izgredivov je vojaški pravdnik dvignil proti 47 kmetom in delavcem obtožbo zaradi upora proti oblasti in zaradi "jugoslovanske propagande". Te dni se je zaključilo dokazno postopanje. Vojaški zastopnik predlaga proti 23 obtoženem oprostitev, za ostale pa predlaga ječo, skupno 265 let in 6 mesecev. Prihodnje dni se sodba razglasi. — V svojem govoru je ta zastopnik obžaloval, da ni Trst in estalo ozemlje še popolnoma rešeno in da pričakuje aneksijo teh zemelj.

Maščevanje.

V Sv. Tomažu v Bački so oblasti prijele ekonomo Dundjerskega. Ta mož, večkratni milijonar, je iz jeze, da mora vsled naredb ministrstva za agrarno reformo odstopiti velik del svojega letošnjega pridelka državi, zažgal vse svoje že požeto žito letošnje letine. Ker za Vojvodino še vedno velja preki sod, pride Dundjerski pred to sodišče, in gotovo je, da sodba ne bo mila, ampak zelo stroga. V Vojvodini in v Belgradu je vest o činu tega človeka povzročila veliko razburjenje.

Giuseppe de Felice umrl.

Iz Rima poročajo, da je umrl Giuseppe de Felice, ena najinteresnejših osebnosti v politični Italiji. Njegov oživljenje je bilo zelo burno in spremenljivo. Ker je bilo treba kake pomoči, tam je bil de Felice gotovo zraven in vseh v zelo nenavadnih situacijah. Tako je enkrat v Neapolju sam na svojem hrbtu prenašal trupla od kolere umrlih, ker se je branilo prestrašeno prebivalstvo, da bi jih pokopalo. Drugič je zagrozil v Mesini poveljniku bojne ladje, da bo pogljal svojo ladjo s polno paro proti njegovi, če ne izkree takoj svojega moštva v pomoč obupanih prebivalcev, ki jih je ravno takrat doletel tisti veliki potres. Njegovi zahtevi so takoj ugodili, ker so le predobro poznali njegov značaj, ki bi bil napravil kaj takega. Njegova politična kariera mu je donesla 16 let ječe, iz katere ga je pa vendar rešil mandat, ki so mu ga ponudile združene kmečke zveze. Odslej je deloval še bolj intenzivno na polju ljudskega blaga, zaslasi na zelo originalen način.

Čehoslovanska se ne boji boljševskega napada.

tako se je izjavil sunanji minister na Čehoslovanskem, dr. Beneš. — Boljševiki, v sedanjem položaju najbrž ne bodo šli v Varšavo, ampak se bodo ustavili na diplomatski fronti. Dr. Beneš ne verja,

V staro domovino

S posredovanjem tvrdke Frank Sakser so odpotovali v staro domovino sledeči rojaki:

S parnikom "La Lorraine" (French Line) dne 20. avgusta:

Frank Vrhovec iz Morgantown, W. Va., v Log.
Martin Dolenc iz Morgantown, W. Va., v Log.
Jožef Colarič iz Clevelanda, O., v St. Jernej.
Valentin Gozanič iz Sheridan, Iowa, v Mrkopolje.
Jožef Jelenič iz Joliet, Ill., v Lokvico.
Anton Wise iz Cleveland, Ohio, v Begunje.
Jožef Slogar iz Joliet, Ill., v Suhor.
Frank Obreza iz Cleveland, O., v Litijo.
Frank Sluga iz Superior, Wyo., v Zagorje.
Ciril Planinec iz Marianna, Pa., v Prezid.
John Lindič iz Hostetter, Pa., v Mokronog.
Ignac Kosec iz Bedford, Pa., v Škočjan.
Giovanni Marušič iz Detroit, Mich., v Gorico.

IMPORTIRANE BRINJEVE JAGODE
Najboljše vrste
Vreča 130 funtov \$13.—
K naročilu priložite Money Order.
MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR
ORJAVAR

SANTAL
CAPSULES
MIDY

Ozdravi katar mehurja in od strani vse v 24 urah.
Vsaka pilula vsebuje 100 mg. Varjeje se ponaredb. Na prodaj v vseh lekarnah.

Zastopniki "Glas Naroda"

kateri so pooblašteni pobirati naročnine za dnevnik "Glas Naroda". Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel in jih rojakom priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za celo leto \$6.00; za pol leta \$3.00; za štiri mesece \$2.00; za četrta leta \$1.50.

San Francisco, Cal.: Jacob Lovšin.
Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Skrabec.
Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Germ, Frank Janesch in A. Kočevar.
Salida, Colo.: Louis Costello.
Socorro, Colo.: Math. Kernelj.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Clinton, Ind.: Lambert Bolksar.
Aurora, Ill.: J. Verbič, 635 Aurora Avenue.
Chicago, Ill.: Joseph Bošič, Joseph Blush in Joseph Berčič.
Joliet, Ill.: Frank Bamblich, Frank Lauric in John Zalezel.
Mascoutah, Ill.: Frank Augustin.
La Salle, Ill.: Matija Komp.
North Chicago, Ill.: Anton Kobal in Math. Ogrin.
South Chicago, Ill.: Frank Černe.
Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Nered črev

je v vročih poletnih mesecih in zgodnjih jesenskih priobeh, očas. h in pri otrocih splošno prikazen. To prihaja morda od nepravilne hrane, pijače ali hitre izpremembe vremena ali drugih vzrokov.

Severa's Diarrhoea Remedy

(Severov Pripomoček proti driski) se je izkazal vedno kot zanesljivo zdravilo za drisko, želodčne krče, colico, 1-roti poletnim neredom drobovja itd. Dobro in sigurno za oboje — odrasle in otroke. Cena 20c in 2c davka. Na prodaj pri lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek.
Franklin, Kansas: Frank Leskovic.
Frontenac, Kansas: Rok Firm.
Ringo, Kansas: Mike Pencil.
Kittsmiller, Md.: Frank Vodopivec.
Chisholm, Minn.: Frank Govž in Jakob Petrich.
Calumet, Mich.: M. F. Kobe in Pavel Schalts.
Eveleth, Minn.: Louis Govže.
Gilbert, Minn.: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Povše.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
Ely, Minn.: Frank Govže in Joseph J. Peshel.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Great Falls, Montana: Math. Urih.
Klein, Montana: Gregor Zobec.
Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša.
Little Falls, N. Y.: Frank Masle.
Barberton, Ohio: Frank Poje in Alb. Poljanec.
Collinswood, Ohio: Math. Slapčik.
Cleveland, Ohio: Frank Sakser, Charles Karlinger, in Jakob Remik.
Lorain, Ohio: Louis Balant, J. Kumš in M. Ostanek.
Niles, Ohio: Frank Kogovšek.
Youngstown, Ohio: Anton Kikelj.
Oregon City, Oregon: M. Justin.
Alleghany, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
Beasner, Pa.: Louis Hribar.
Broughton, Pa.: Anton Ipravac.
Burdine, Pa.: John Demlar.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pak in Vid Rovank.
Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anton Koglov.
Dunle, Pa.: Anton Oshaben.
Export, Pa.: Louis Supančič.
Forest City, Pa.: Mat. Kamin.
Farrell, Pa.: Anton Valenčič.
Imperial, Pa.: Valentine Peternel.
Greensburg, Pa.: Frank Novak.
Irwin, Pa.: Mike Pavšek.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.
Luzerne, Pa.: Anton Osolnik.
Manor, Pa.: Frank Demlar.
Moon Run, Pa.: Frank Maček in Frank Podmilšek.
Pittsburgh, Pa.: U. Jakoblich, Z. Jakše, Mat. Klarich in I. Magister.
Ralphton, Pa.: Martin Korzecheta.
Reading, Pa.: J. Pezdire.
Steelton, Pa.: Anton Brč.
Turtle Creek, Pa.: Frank Schiffrer.
West Newton, Pa.: Joseph Jovra.
White Valley, Pa.: Jurij Prevč.
Wilkes, Pa.: J. Peternell.
Black Diamond, Wash.: G. J. Forenta.
Coketon, W. Va.: Frank Kocian.
Thomas, W. Va.: A. Korenčan.
Wilkes, Wis.: Adolf Mantel in Joup Trutnik.
Sheboygan, Wis.: John Stampfel in H. Svetlin.
West Allis, Wis.: Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: Louis Tancher in A. Justič.

Pripovedke.

Spisal Maksim Gorkij.

III.

(Poslovenil Frank Pogačnik.)

Soparen poldan, nekje je prav. kar zagrmel top, mehak, tuj zvok, kakor da je počil ogromen, gnil, obraz, v zraku, ki ga je pretresla eksplozija, so se jedki duhovi mesta ojačili ostreje zaudarja po olivnem olju, česnu, vinu in zgretemu prahu.

Žarki um južnega dne, pokrit s težkim pokom topa, se je za sekundo prižel k razgretemu tlaku in se vnovič dvignil nad ulice, razlil v morje kot široka, motna reka.

Mesto je praznično pisano in pestro, kakor bogato obito oblaki svecenika, v njegovih strastnih krikih, trepetu in vzdihih po božno doni pesem življenja — vsa ko mesto je hram ki so ga zgradili napori ljudi, vsako delo je molitev k bodočemu.

Solnce stoji v zenitu, razžarjeno sinje nebo osleplja, kakor da pada iz vsake njegove točke na zemljo in na morje ognjeno sinj žarek, globoko se zajeda v mestno kamenje in v vodo.

Morje se blešči kakor svila, gosto obito s srebrom in jedva se dotikajoč obrežja s počasnim plju skanjem zelenkastih toplih valov tiho poje modro pesem v viru življenja in sreče — solnce.

Opranjeni potni ljudje, veselo in šumno se kliče, begajo obedovat, nekateri hite na obal, urno zmetavši sive obleke s sebe, skačejo v morje rjava telesa, ki padajo v vodo, postajajo takoj smešna majhna, kakor temna smetna zrnca v veliki čaši vina.

Svileni pljoki vode, radostni kriki osveženih teles, glasovi, smeh in mavrični brizgi morja, ki ga razsekavajo skakajoči ljudje, se dviga k solncu, kakor vesela žrtev.

Na trotoarju velike hiše, sredi četvero tlakarjev, ki se pripravljajo k obedu, vsi so sivi, suhi in krepi kakor skale. Sinvolas starec, opran, kakor bi bil posut s pepelom, je napol zaprl gladno, bistro oko in reže z nožem dolg hleb kruha, pazéč, da bi bili vsi kočki enaki. Na glavi ima rdečo vezano čepico s čopom, ki mu pada na obraz; starec stresa z veliko, apostolsko glavo in njegov dolgi nos, zakriviljen kakor pri papigi, sope, da vzdihujejo nezdrvi.

Poleg njega leži na razgretem kamenju na hrbtu mladenič bronasto-črna kakor hrošč; na obraz mu padajo krušne drobtinice, on leno pomežikuje in polglasno poje, kakor da sanja. Še dva možka se opirata s hrbtoma k beli steni in dremljata.

Bliža se jim deček s steklenico vina v roki in neveliko culo v drugi, gre s povešeno glavo in zvonko kričeč kakor ptica in ne vidič, da skozi slamo, s katero je ovita steklenica, padajo na zemljo, kr-

vavo se bleščeč kakor rubini, težke kaplje gostega vina.

Starec ga je opazil, položil kruh in nož mladeniču na prsi in nestrpno mahajoč z roko poklical dečka.

„Brže, slepec! Glej vino!“

Dečko dvigne steklenico do obraza, vzdihne in brzo steče k tlakarjem, ti se zganejo in otipavajo steklenico živahno kriče, dečko pa steče kakor strela nekam na dvorišče in se prav tako urno vrne z veliko, trebušasto skledo v rokah.

Skledo postavijo na tla in starec brižno vlija vanjo živordečo strujo, štirje pari oči se radujejo nad igro vina na solne in suhe ustne jim poželjivo podrhtevajo.

Prihaja ženska v blede-sivi obleki, z zlato obito ripskasto šerpo na glavi; glasno bijejo ob tla visoke pete rjavih čolnov. Za roko pelje malo koderasto deklico, ki maha z desno roko, držeč v njej dva nagelčika, se pozibava in poje!

„O ma, o ma, o ma ma-a-a...“

Za hrbtom starega tlakarja se ustavi in utihne, vzpne se na prste in čez starčeve rame resno gleda, kako teče vino v žolto skledo, teče in zveni, kakor da nadaljuje njeno pesem. Nato se iztrga iz rok ženski, potrga od evetk vse listke, dvigne temno ročico, slične vrabčji peroti, in zažene rdeče svetove v skledo z vinom.

Četvero ljudi se zgane, srdito dvigne oprane glave, deklica ploska z rokami in se smeje, tep-tajoč s malimi nogami, osupla mati lovi njeno roko, z visokim glasom nekaj besedujoč, dečko se koboja in zvija, a v skledi plavajo po temnem vinu kakor rožni solnički evetni listki.

Starec privleče od nekod kozarec, zajame vina z listki vred, se trudno dvigne na kolena in dvignivši kozarec do ust reče s pomirljivim, resnim glasom:

„Nič hudega, gospa! Dar deteta, dar boga...! Na vaše zdravje, lepa gospa in tudi na tvoje, dete! Bodi krasna kakor mati in dvakrat tako srečna!“

Približal je sive brke kozarec, zamizal in v počasnih požirkih lakajoč, migajoč s krivim nosom, isesal temno tekočino.

Mati se je nasmehnila, poklonila in odšla vedoč deklico za roke, ta pa se je pozibavala, drsala z nožicami po kamenju in kričala pomizikujče:

„O ma-ma... o, mia mia-a-a...“

Tlakarji gledajo sedaj na vino, sedaj za deklico, se nasmihajo in se z gibkimi južnimi jeziki razgovarjajo.

A v skledi se zibljejo na površju temno rdečega vina jakordeči evetni listki.

Morje poje, mesto prepeva in žarko se blešči solnce, ustvarja steklenica, padajo na zemljo, kr-

Zveza Jugosl.

Glavni sedež:

Pev. Društvo

Johnstown, Pa.

Konvencija in koncert Zveze Jug. Pev. Društev v Youngstown, Ohio.

Vaaka oseba in vse, kar je prežeto z narodnim duhom, ter se nahaja v Youngstownu ali okolici, je zaposleno s predpripravi za konvencijo in koncert jugoslovanskih pevskih društev v Ameriki, ki se bo vršil v nedeljo in ponedeljek dne 5. in 6. septembra, na Labor Day.

Po precejšnjem mrtvili manifestacij naše narodne sile, narodnega jedinstva in medsebojnega javnega dela, nam prihaja ta koncert in konvencija, sestanek narodnih sinov Slovencev, Hrvatov in Srbov. Ne bomo razpravljali samo o naših notranjih zadevah, ampak zadonela bo tudi naša narodna pesem, slovenska, hrvaška in srbska, jugoslovanska pesem, pesem, katero so nam peče naše matere v zibelki in ki doni sedaj pod svobodnim jugoslovanskim nebom. Želja pevcev je, izkreati se enkrat z ladje ter prirediti ta koncert kot v Youngstownu, tudi v Sarajevu, Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, in če Bog da sreče, tudi na naši Reki, kjer bo odmevala ona: — Buči, buči, morje Adrijsko.

Ta konvencija, sestanek pevskih društev, je povsem nekaj drugega kot ono, kar je znano našemu narodu pod to besedo. Namesto dolgočasnih debat se bo rešila vsa zadeva v pol dne, to je v ponedeljek jutraj. V nedeljo dne 5. septembra se bo pa začel koncert v veliki in prostrani dvorani Moose Hall. Tam bodo nastopili naši najboljši pevci v naših najboljših pesmih.

Ti dnevi bodo pravi jugoslovanski dnevi v Ameriki. To bo več vredno kot vsi govori. Mi ne bomo razpravljali o strankarskih vprašanjih pač pa oživili narodni duh, katerega je še veliko skritega neke v naši notranjosti, kamor nam ga je vsadila naša mati.

Za te tako značilne dni dela jugoslovanski „Strosmajerci“ z vsemi silami, ne boječi niti truda niti izgube časa. Ostali pevci sicer celo Ameriko se pa pripravljajo, da bodo dali javnosti vse ono, kar pričakuje od njih v takih slučajih.

Torej pevci so tukaj, kar jih je. Od naše javnosti je odvisno, če bodo ti dnevi veliki dnevi v tujini ali če nam bodo ostali le v kratkem spominu. Vsi navaden koncert v malo večji obliki. Kakih dvesto pevcev bo podelo. „Slovenec, Srb, Hrvat“. Z vs pravico se pričakuje, da bo od stotisočih Jugoslovancev v Ameriki zastopana vsaka kolonija že vsaj z desetorico, da bo poslušalec par tisoč. Dokazati je treba, kako cenijo trud naših pevcev in pevke ter koliko jim je do naše narodne pesmi.

Tempotom pozivamo vso jugoslovansko javnost, da obvesti vse naše ljudi o koncertu ter se pripravljajo na obisk v Youngstown, Ohio dne 5. in 6. septembra. Na ta način nam bo mogoče pokazati našo narodno zavest in naše narodno edinstvo kot delajo to naši bratje v starem kraju.

Imena društev, natančno število pevcev in pevke ter podrobnosti programa, vse to bo objavljeno kasneje.

Poročevalec pripravljalnega odbora.

Cleveland, Ohio.

Poročati imam cenjenim prijateljem Jugoslovancev, da se bo vršil letos peti pevski koncert Z.P. društev 5. in 6. sept. v Youngstown, O.

Ako podrobneje pogledamo, je vedno večje zanimanje za pevsko zvezo. Štiri leta je minulo od ustanovitve v Johnstown, Pa. Lepo število je bilo zbranih Slovencev, Hrvatov in Srbi so bili zastopani. Vstanovna seja je začrtala pot zvezi, da delujejo skupno kot narod. Ni nam bilo znano, kako se bodo razmere uredile v stari domovini po vojni. Vidi se danes, kar smo želeli, so želeli bratje v stari domovini. Ema vez jih veže. Lahko se gibljejo svobodno po lastni zemlji, ustvarjajo kakor vidijo, da jim je potrebno in ga nje dobro.

Da živimo v Ameriki, nas nič ne moti, da se zavedamo, da smo v tujini kot Amerikanci pravi Jugoslovani. Naša govornica, naša pesem ori po tuji zemlji kakor pa Jugoslaviji. Danes se zbežemo tukaj, jutri tam. Ne sramujemo se materinega jezika, temveč na je ponos Naša pesem se širi od vzhoda do zapada. Vstanavljajo se pevstva društva po naselbinah, s pesmijo zagotavljamo, da Jugoslovani živijo!

Koncert obeta biti tak, kakoršnega še ni bilo v Ameriki med Jugoslovani. Deset pevskih društev se je prijavilo za sodelovanje, to šteje nad dvesto pevk in pevcev. Ugodno je tudi za tako prireditel mesto Youngstown, O. za vdeležnike. Nekako v sredini leži med Pittsburghom in Clevelandom. Priprave za koncert so v polnem teku. Pričakovati je od strani občinstva velike udeležbe. Komur je le kaj pri sreč lepa pesem, tega trenutka ne bo zamudil. Zatorej vsi na koncert 5. in 6. septembra v Youngstown, O. Vse podrobnosti in program bo razviden v časopisih.

P. Kogoj, preds. Z. J. P. D.

Ženske vodijo revolucijo v Koreji

Ko bo končana vojna za svobodo in neodvisnost Koreje, se bo moral narod v prvi vrsti zahvaliti ženskam spolu za končno zmago. Kajti ženske v Koreji so pripravljene na vse za svobodo domovine, pripravljene so riskirati vse in poleg tega so tudi najbolj zvirte in predrzne in ravno radi tega so revolucionarji v Koreji tako uspešni. Razni potniki, ki so obiskali v zadnjem času Korejo, pripovedujejo o velikem junaštvu korejskih žena in deklet. Vsi hvallijo Korejke kot neustrašene borilke za svobodo; kjer možki ne morejo doseči katerega uspeha, ženske gotovo. V nekem mestu v Koreji se je vršila velika demonstracija proti Japoncem in to demonstracijo sta vodili dve mladi dijakinji. Demonstracije v Koreji so vse kaj drugega kot so bile demonstracije sufragetk v Ameriki. Ves načrt za demonstracijo je ta, da v ko pride določena ura, pridejo na ulice zastavonoše in po celem mestu se prične razlegati glas „mansei“, kar pomeni doslovno „deset tisoč let“, v korejskem revolucionarnem gibanju pa pomeni „naj živi svobodna Koreja“. Korejske dijakinje so dušne revolucionarnega gibanja v Koreji. To priznavajo celo japonske oblasti in večkrat so se izjavile, da lahko pokorijo možke, ne vedo pa, kako bi mogli ukrotiti ženski spol. Korejske ženske, v prvi vrsti seveda mlade deklice, opravljajo vse posle in raznašajo vesti o revolucionarnem gibanju iz kraja v kraj, obveščajo krajevne voditelje o sklepih izvrševalnega revolucionarnega gibanja, opravljajo volunsko službo za revolucionarje itd. In v tem poslu jih ne prekaša nihče. Neka mlada dijakinja se je preoblekla v misijonarja, pokrila svoje lase s sivo lasuljo in tako preoblečena se je prepeljala čez reko v japonski carski ladji. Revolucionarji so namreč nameravali obdržati tajno sejo, za katero so pa izvedeli japonski policijski uradniki in so hoteli aretirati vse člane revolucionarnega odbora. Ta dijakinja je pa zvedela za to in je sklenila, da bo pošvarila revolucionarni odbor, kar se ji je tudi posrečilo.

Stavka bukarškega poštnega osobja

Je vedno trajala. Poštno službo opravljajo vojaštvo. Istotako se nadaljuje stavka uslužbencev mestne cestne železnice.

Zastopnica Ameriškega Rdečega Križa v New Yorku deli perilo med jugoslovanske prostovoljce.

Ameriški Rdeči Križ za jugoslovanske dobrovoljce.

Izmed velikega števila jugoslovanskih dobrovoljcev, ki so tekom vojne zapustili Ameriko in njene udobnosti, da se ob težkih okoliščinah borijo za svobodo zedinjene domovine, se je dosedaj povrnilo v Ameriko razmeroma nizek odstotek istih — 1600 ljudi.

Jugoslovanska vlada je v izpolnitev častne dolžnosti nasproti jugoslovanskim dobrovoljcem iz Amerike odprla kredit za prevoz v Ameriko onih, ki se zglasijo do gotovega roka. V kolikor se nam poroča, ta rok je zapadel koncem maja in kredit je sedaj izčrpan; v Dubrovniku, kjer je bil koncentracijski tabor za povračajoče se dobrovoljce, ni baje več nobenega, tako da ni pričakovati — vsaj za bližnjo bodočnost — nikakega nadaljnjega prihoda večjih skupin dobrovoljcev.

Prva skupina od 750 ljudi je dospela v New York dne 15. marca s parnikom „Santarem“ direktno iz Dubrovnika, dočim so ostale skupine prišle preko Francoske. Druga skupina od 350 ljudi je dospela s parnikom „Rochambeau“ dne 8. junija; tretja od 100 ljudi s parnikom „Lafayette“ dne 30. junija; četrta od 250 ljudi s parnikom „Rochambeau“ dne 11. julija in končno peta skupina od 150 ljudi s parnikom „Lafayette“ in deloma „Leopoldina“ dne 26. julija.

V to skupno število dobrovoljcev je vstetil tudi okoli 80 žen in 20 otrok, ki so ob tej priliki prišli v Ameriko s povračajočim se možem oziroma očetom.

Ker je jugoslovanska vlada preskrbovala le za njihovo vožnjo do New Yorka, si je težko predstaviti bodo njihovega položaja, da ni bilo pomoči drugih činiteľev, ako pomislimo, da so bili vsi brez centa, slabo oblečeni in namenjeni v svoja prejšnja bivališča daleč od New Yorka. Kakor pretežna večina našega priseljenstva, so bili tudi ti povračajoči se dobrovoljci po svojem poklicu v Ameriki skoraj vsi ali rudarji ali pa delavci v jeklarnah, torej obrtniki, katerih sedež je več ali manj daleč od New Yorka. Na ravno je bilo, da so želeli iti tja nazaj, kjer poznajo delavske razmere in imajo svoje osebnosti prijatelje in kjer so lahko preskrbljeni za prvo silo. Jako mnogo izmed njih je imelo svoja prejšnja bivališča na daljnem zapadu, celo ob Pacifiku.

Najnujnejšo in neizgibno pomoč, ki so potrebovali po svojem izkrenanju, je bilo najmanj to, da se jim preskrbujejo sredstva, da brzojavijo svojim prijateljem in sorodnikom po Ameriki po sredstvih za nadaljno vožnjo, da se jim preskrbuje prenočišče in hrana tekom njihovega bivanja v New Yorku in da se za one, ki ne morejo dobiti pomoči od prijateljev, ukrene potrebno, da dosežejo svoje ameriško bivališče.

Ameriški Rdeči Križ je iz svoje lastne inicijative, čim je izvedel izkrenanju, je bilo najmanj to, da se jim preskrbujejo sredstva, da brzojavijo svojim prijateljem in sorodnikom po Ameriki po sredstvih za nadaljno vožnjo, da se jim preskrbuje prenočišče in hrana tekom njihovega bivanja v New Yorku in da se za one, ki ne morejo dobiti pomoči od prijateljev, ukrene potrebno, da dosežejo svoje ameriško bivališče.

Kakor zgoraj omenjeno, so je povrnilo 1000 dobrovoljcev. Za brzojave njihovim prijateljem in sorodnikom je Ameriški Rdeči Križ potrošil vsega skupaj \$890.30, za hrano in stan v New Yorku \$2367.40, razni izdatki (za potovanje na cestnih železnicah, za nakup nekoliko parov čevljev, cigarete itd.) \$234.87; predjuni za vožnjo in prehrano na vožnji znašajo skupno svoto \$13,010.25. Skupni izdatek Ameriškega Rdečega Križa v gotovini je znašal torej \$16,502.82; v to svoto ni vračunjena vrednost spodnjih oblek, sweaterjev in nogavic, darovanih dobrovoljcem, oziroma ženam in otrokom.

Jugoslovanski konzulat je izročil Amerikemu Rdečemu Križu svoto \$400 kot prebitek svote, ki je bila izročena konzulatu s strani nekaterih organizacij za pomoč dobrovoljcem.

Ameriški Rdeči Križ je tudi ponudil zdravniško oskrbo nekaterim bolnikom med njimi, naprosil vse podružnice Rdečega Križa po Ameriki, naj jim gredo na roko v slučaju potrebe ter jim dajal umestna navodila za njihovo zdravje.

Zgoraj omenjeni urad Ameriškega Rdečega Križa, takozvani Foreign Language Information Service, je bil vstanovljen tekom vojne kakor oddelek Committee on Public Information, znane vladne informacijske organizacije tekom vojne, na čelu katere je stal Mr. Creel. Po vojni je Ameriški Rdeči Križ prevzel ta velenjaži urad, v katerem so zastopane vse narodnosti izmed ameriškega priseljenstva in ki tvori nekako zvezo med tujerodnimi skupinami v Ameriki in ameriško vlado, oziroma ameriško javnostjo; pončevati, obveščati naseljenstvo in pomagati mu v njegovih odnosih z ameriško vlado in javnostjo, javno-zdravstvena propaganda in proučevanje razmer priseljenika v svrhu zboljšanja njegovega položaja na eni strani, informirati ameriško javnost o njegovih težnjah in o njegovem kulturnem življenju ter tako izboljšati medsebojne predoskde na drugi strani, — skratka: amerikanizacija v najbolj plemenitem smislu besede, to je naloga tega oddelka Ameriškega Rdečega Križa. Organizacija je edina svoje vrste na svetu, kajti v njej imajo vsaka narodnost svojega zastopnika, ki je nekak strokovnjak v vseh stvareh, tičejočih se svojega naroda.

Jugoslovanski oddelek ima peto uradnikov; vodita ga Mr. Ivan Mladinec, rodom Dalmatinec, iz znane bracke rodbine, ki je upravitelj in kot tak naslednik svojega brata Mr. Petra Mladinec, ki je bil tudi član misije Jugoslav Reljefa v Jugoslaviji in se sedaj nahaja v sanatoriju v Topolšici-Šoštanj pri Celju. Slovence zastopa njegov namestnik Mr. R. F. Hlače, dobro znani tržaški Slovenec, nekdanji urednik „Edinosti“ in Dopišnega Ura ter intendant težakškega gledališča in ki je bil ravnatelj prejšnjega Jugoslav Information Bureau v New Yorku. V tej lastnosti je objavjal za dobo najbolj intenzivne italijanske propagande v Ameriki neštivilne članke v glavnih ameriških časopisih v obrambo naših pravic ob Jadranu.

D'Annunzijeva propaganda.

Za uradno širjenje propagande glede reškega in jadranskega vprašanja v Italiji je ustanovil D'Annunzio posebne delegacije. Te delegacije so urejene takole: Delegacija v Rimu, katere delokrog je vsa srednja in južna Italija ter otoki, delegacija v Milanu, katere delokrog je severna Italija, delegacija v Parizu za propagando v Franciji in v inozemstvu. Pri poveljništvu mesta Reke je osnovan poseben urad, ki vodi te delegacije, jim daje smer, inicijative in vzpodbudo. Vsaki delegaciji načeljuje mešan mesta Reke z nekoliko odborniki, prebivalci iz onega kraja, v katerem je delegacija. Delo teh delegacij je neodvisno od vseh političnih strank v Italiji ter je njegova naloga razviti svoj delokrog na vse strani s tem, da prinaša članke, vesti, fotografije itd. Da bo delegacijam delo olajšano, je pričel izdajati D'Annunzio za te delegacije služben list. Tudi se je ustanovil poseben fotografski arhiv. Delegacije bodo prirejale zbiranje za narodno obrambo Reke, nabirale bodo prostovoljce, kakor jim bo že naročeno z Reke. Pazilo se bo na vse dogodke ter se o ter obveščalo Reko in tudi ostale delegacije, tako da bodo v neprestanem stiku med seboj. Delegacije bodo tudi demantirale napačne vesti, ki bi eventualno šlele v javnost z Reke ali zasedenega ozemlja. V to svrhu bodo imelo delegacije svojega posebnega kurirja, svoj tiskovni urad v Zadru, ki bo pošiljal vsem delegacijam poročila. Delegacija v Parizu mora vsak dan poslati v Rim izvleček iz francoskih časopisov, ki pišejo o jadranskem vprašanju. Za pričetek dobi vsaka delegacija 5000 lir. Nameščenci bodo plačani po upravi delegacij na Reki.

D'Annunzio je omeval posebna predstavništva v Palermu, Napoli, Bariju, Florenci, Bologni, Turinu, Ženevi, Trstu, Benetkah in Ankonu in svrhu, da razvijejo veliko politično propagando. Vsa predstavništva so podrejena D'Annunziju in njegovim delegacijam.

Lesnika.

Črtica iz domačega življenja. — Spisal J. Fajdiga.

Čez prag odvetniške pisarne doktorja Strele v Lukavec videl si malokdaj stopiti kmetko nogo. Bodi si da Strela ni rad prevzemal poslov "z dežele", ker je bil jako "fin" gospod in se je njegova pisarna kar svetila od snažnosti in elegancije; greh in škoda bi se mu menda zdelo, ako bi se bil prilično prikazal na njegovem svetlem parketu kak prašen ali blaten škorenj na kveder. Bodi si pa da se je ogibal naš doktor "kmetav-sov", ker pre malo in težko plačujo; saj je bil itak z delom svojih mestnih klientov preobložen. Skratka: v pisarni doktorja Strele je bil kmet vobče skromno zastopan.

Čeravno pa je bil doktorju Strelu kmet nekakor trn v oči, vendar se mu včasih dozdeva, da ga potrebuje, a to iz drugega vzroka.

Ravnokar si je otrl težek in debel znoj s čela, ki mu je porosil vsled mučehiške misli. Okrog njega leže namreč akti na široko in dolgo razmetani; vidijo se mu kot širno — belo polje, po katerem mrgole črne črke in številke v vročeni boju za in zopet človeški obstanek. Čuti se, kakor da bi stal sredi belopešene pušave, kjer ni nikakega sledu o vegetaciji (rastlinstvu). Solnce žge neumljeno na njegovo temo, a ni ga diha od nikoder, ni je vodice studene, da bi si ohladil razbeženo čelo. Kako bi to okrepčalo njega, ki mora kakor pribit tičati v tem mučnem stanju. — A zdajci, kakor iz tal prikoplja, razširi se okoli njega blagodejna sočnata oaza; hladen vetrček je prišumljaj, srben potocič s svojimi rosičami je priškrpil mimo njega in — a! vzlihne iz globokih prsi in z dobrovoljnimi nasmehom na licu ide proti vratom, koder je vstopil Juri Tlaka, oaza v pisarni doktorja Strele.

"Dober dan, gospod doktor, dober dan!" S temi besedami hiti kmetič proti odvetniku Strelu ter suče v mali zadregi, z lahno rdečico na licu, venomer svoj koci-nasti klobuk v rokah.

"Dobrodošli, Juri Tlaka, dobrodošli, sedite vendar! Kaj zopet novega? Ali je pobila toča pri vas, ali je bilo kaj deža? Kaka letina?" S takimi slasčicami obispuje Strela Tlaka in ga sili na stol. Strela je odleglo, Tlaka sede. V precej obširnem govoru pa začne nato razpravljati svojo zadevo do doktorja Strele učeno previdnosti.

Med govorom, katerega je znal priprosti kmetič spretno in naravno pomakati v medice svojih dvotipov in posipavati jih z izvrstnimi prilikami, se je Strela mugal in z njim cela pisarna z vidnim zadovoljstvom. V svoji pove-sti je prestavil Tlaka gospoda doktorja in njegove pisarje z mizami in stoli vred pod sinje nebo na zeleno trato sredi bližnje vasi, kjer razprostira nad njihovimi glavami svoje široke veje stara — lesnika, da bi mu pisali pravdo.

Juri Tlaka je bil eden onih originalnih slovenskih tipov, kakor nih hrani naša zala domovina v bogati meri, onih tipov, ki s svojo prikaznijo vzbujajo občo veselost, ko se niti ni bilo besede iz njihovih ust.

Bil je Juri Tlaka jedva star sedemindeset let, a že vdovec. Pred dvema letoma se je pripetilo, da je prestopila prag njegove prijazne hiše bela žena ter mu odpeljala kar v eni noči ljubeznivejšo zakonsko polovico in dvojno otročev tja v ono deželo, odkoder se nikdo ne povrne, njega pa je pustila čisto samega.

Hudo mu je bilo in mnogokrat je požiral kruh s solzami po oni nesreči, ali rana se mu je zopet kmalu zacelila, ker ni imel časa, da bi žaloval. Dela je imel čez glavo, ako je hotel krasno posestvo, katero je podedoval za očetom, ohraniti v onem zdravem stanju, v kakorim mu ga je dal iz svojih onemoglih rok njegov oče. V pridnosti in razumnosti pa je bil Juri Tlaka res pravi vzor slovenskega kmeta.

Vsako posejnj svojo zemljo je znal porabiti v svojo korist in le po je bilo gledati njegovo last. Zategadelj pa so se tudi edle sline po njegovi domačiji Jozefu Prelazniku, ki je stegoval svoj šal pri doktorju Strelu ter vedno debeli vrat na njegovo zemljišče novih snovi k stari pravdi donalotjaka kakor gospenca, ki hoče, je postal že star prijatelj od-

preletzi iz ene bili na drugo. Ali želje se oderuho, ki je sicer mnogo lepih kmetij že bil spravil v svojo "harmoniko", glede Tlakinega imetka niso izpolnile, če je tudi delal zato mnogo naporov. "On je zvit, a jaz sem še bolj", je dejal Tlaka večkrat in tlesnil zadovoljno s prsti, potem ko se je oprostil Prelaznikovih skušnjav; kajti Tlaka je imel poleg svoje pridnosti, razumnosti in varčnosti še četrto lepo čednost, katero pa dandanes pri slovenskih posestnikih že skoro čisto pogrešamo. Juri Tlaka ni pil žganja, one strupene in pogubljive pijače, po kateri se suši od dne do dne blagostanje našega kmeta.

Zato pa je bil naš kmetič brez dolga, niti smeti ni bilo na njegovi zemljišni knjigi, in prav srečno in zadovoljno bi bil živel, ako bi njegovega zlatega miru in zadovoljnosti ne bila motila druga neprilika.

Imel je sosedo — Lizo Škodarjevo. Ta ženska mu je grenila življenje.

V mogočnem obsevu njegovega razširjenega zemljišča se je tiščala peščica njene zemlje na treh straneh njegove meje. A to objemanje ni bilo podobno slozni vzajemnosti med sosedmi, narveč pleznažnosti gradljivosti krvolomne živali, ki z roparskimi nameni steza svoje ostre kremplje okrog sebe. Mnogokrat je imel Tlaka priliko zapaziti poželjivost Lize Škodarjeve na njegovo posestvo že tedaj, ko je bil oženjen. Nekega jutra v jeseni, ko je zoreče sadje padalo z njegovih dreves, je videl "babo" s polnim predpasnikom odhajati z njegovega vrta in lezti skozi ograjo v svoje selišče. Drugikrat je zopet opazoval, kako steguje tatica svoje pregrešne prste po lepi zelenjadi, rastoči na njegovem vrtu, ter jo nosi svoji lačni živini. Takih in enakih prizorov je moral večkrat gledati.

Ali Tlaka se tedaj za take malenkosti ni zmenil ter je molčal. Niti svoji ženi ni hotel praviati tega, ker je bil premišljen in se bal, da se ne vname med ženskami kak prepir, kar se le prerado pripeti. Skušal pa je izbežati se kragulja na drug način. Prigovarjal je Lizi, naj mu svoje selišče proda. Ali ti poskusi so bili vedno brez uspeha. Liza se ni hotela ganiti s svojo gnezda, marveč je dejala, da je ne spravi sam peklenski odtod, zraven pa je zvito pogledala Jurja Tlako in se na glas zasmejala. To tedaj. Ali odkar je postal Tlaka vdovec, rastla je z njegovim sanstvom od dne do dne predrznost sosedice Lize Škodarjeve ter se končno tako povzdignila, da je bil Tlaka prisiljen, iskati si obrambe zoper to krivoželjno ptico pri pravici.

Stala je namreč prav tik vrtno ograje med njegovim in njenim posestvom, a na njegovem svetlu velika kosata lesnika, ki je svoje mogočne veje stezala tja pod rob Škodarjeve hiše.

To lesniko mu je Liza, ko še sadi niti dozorel ni bil, meni niti tebi niti otresla. To je bilo za Tlakino potrepljivost preveč in v svoji jezi je hotel skočiti tja pod drevo ter potegniti zlobno žensčino z vej in jo posteno obunkati, ali preumagal se je in krenil drugo pot. Napoti se v Lukavec in gre naravnost k odvetniku doktorju Strelu, da mu vloži ondi tožbo zaradi motenja v posesti.

Tožba je bila brzo pri sodniji, a medtem se je pridružila prvi tožbi cela vrsta manjših preprirov med Tlako in njegovo sosedo, na primer zavoljo hudobno premak-njenih mejnikov ob sosenožni strani Tlakinega zemljišča, zavoljo kapa itd. Ali te malenkosti so se hitro odpravile, sveda s tem zaključkom, da je Liza Škodarjeva morala mejnike vedno zopet prestaviti v stari stan in da je vo-dno od svoje strehe napeljala na lastno zemljišče. Ali pravda z les-niko pa se ni hotela končati. Ne ve se, kakšen je bil vzrok tej ne-naradni zadržbi. Morda se je raz-motanj celu stvari stavila kaka nevidna moč v bran, kako — probatno diabolica! Bodi si temu ka-kor hoče, jaz ne razumem takih reči. Skratka: pravda se je vlekla celo zimo. Tlaka, ki se je zavoljo te sitnosti prav mnogokrat ogle-tal pri doktorju Strelu ter vedno debeli vrat na njegovo zemljišče novih snovi k stari pravdi donalotjaka kakor gospenca, ki hoče, je postal že star prijatelj od-

vetnika dr. Strele, a še bolj njegovih pisarjev. Žakaj ti so se, kadar ni bilo gospoda doktorja doma, z Jurjem Tlakom prav srečno zabavali.

Vedno pa je bilo njihovo prvo vprašanje, kadar je khjent "z dežele" stopil v pisarnico, le-to: "Kako stojimo z lesniko?" To je bil vokalni kamen dolgemu razpravljanju vsakojakih nepotrebnih stvari. A celo šef, dr. Strela sam, je napeljal svoje "speci-es facti" na kak drug prepričeval Tlako in njegovo hudomušno so-sedo vedno le s tem, da je sredi pole papirja naredil piko, rekoč: "Tu stoji tedaj lesnika — in tu-kaj na desni —" itd.

Ali tudi Juri Tlaka je navadno vprašal stepivši v pisarno: "Kako daleč pa smo že z lesni-ko, gospod doktor?"

"V kratkem se bo stvar reši-la", odgovoril je Strela po svoji odvetniški navadi.

"Naj velja kar hoče, prmojduš! Le nalcžite ji, gospod doktor, stroškov, da bo stokala hudomuš-nica!"

Istotako je vprašal Tlaka tudi danes po pravdi z lesniko, a le iz navade, kajti težila ga je že zopet druga neprilika.

Mimogrede omenimo, da je bil Juri Tlaka iste vroče krvi, katero nahajamo pogostoma pri sloven-skih km. iste krvi, ki rada vneza v de in tožbe. Zanj se ni bila stvar — pogubljiva, ker se je pravdal prvikat, a vendar je po-stajala od dne do dne resnejša. Češče ko je dohajal Tlaka k od-vetniku, tem več vzrokov je našel na domu novim preprirom.

Danes je prišel zaradi "late", katero mu je izdrla iz ograje Liza Škodarjeva. In zopet je prišel dr. Strela svoj "speci-es facti" s piko sredi pole, dekoč:

"Tu tedaj stoji lesnika —"

"Je stala!" popravil Juri.

Povedati moramo namreč, da je Tlaka kmalu po vloženju tožbi gle-de lesnike drevo posekal, ko še ni niti izgubilo svojega zelenega kri-la. To je bil storil iz jeze in da pokaže Lizi Škodarjevi, da jo je otresla zadnjikat.

Vendar za pravdo in za odvet-nika Strelo je stala lesnika še ve-dno. Zelenela, cvetela in rodila je svoj rumeni sad kakor nekaj; kajti quod non est in actis, non est in mundo!

"Dobro tedaj, še danes bo tožba pri sodniji", odvrne odvetnik. "Ali skrbite mi zato, da ostane lata na svojem mestu."

"Kakor jo je vrgla Liza, leži in bo ležala", trdi Tlaka.

"Dobro tedaj, ležeče je samo na tem, da si komisija pri ogledu načrta resnično sliko o motenju v posesti."

"Pa, gospod doktor, še nekaj je", šepeče Tlaka.

"No kaj?"

"Ta mrcina babja, Bog mi greh odpusti, praveati satan je, sam zlodej, ki je svojega rankega spravila pod zemljo, Bog ve kako. Ljudje govore to in ono in resni-ca je, kar pravijo, drugače bi ne govorili. To pa je, da se človeku jeziho lasje. Ali kaj meni mri, le mene naj pusti pri miru, dihur babji, ki me še pripravi, da pro-dam vso ropotijo in grem v Ame-riko, da veste, gospod doktor. Prav polastiti se hoče moje zem-lje, pa se je ne bo. To prisežem pri živem Bogu! Saj bi ne dejal nič, ako bi me prosila in rekla: "Ti, Juri, daj mi daj, potrebna sem." Kaj! — daj bi ji. Ali tako meni niti tebi ni gre! In nikoli ni sita, vedno bolj je lačna moje-ga in je. Pa bi ne rekel ničesar, če sadi buče na svojem, ki potem rastejo in lezejo na mojo zemljo. To ni škoda in božja volja je ta-ko, da rastejo buče na domačem, zorijo pa na tujem. Toda njena žival, gospod doktor, njena kure-tina, katere ima toliko, kolikor turški paša bab: kokoši, piščet, petelinov, rac, gosi, kapunov in Bog vedi kaj še, da jih ne sešte-jem, ko bi jih štel do sodnjega dne. Vse to pa gomazi zdaj na moje ter mi napravlja škodo, da se Bogu smili. Njene kokoši, race in gosi so hudobne kot gospodi-nja sama. Ina jih pa baba le zato, da ne hodijo drazit in delat ško-do. Jajca ji saj ne znese nobeno; celi dan ni čuti kokodajaka. Kar tihotapno lazijo in hodijo na moje kakor da bi bile tu doma. Ali — veste, gospod doktor — kupim si puško in postrelim vse, kar pride čez ograjo, pa če bi bila tudi nje-na najtežja putal!"

(Konec prihodnjič.)

Rešiteljica ententa.

Nobena nesreča, nobena od sovražnika storjena krivica ne vžge v človeku takega plamena srda in sovraštva kakor varani upi, pre-lomljena svečana obljuba prijatelju. Ententa je obljubila malim, zatiranim narodom svobodo, zatiralec je pa grozila z kaznijo. Da-nes so pa dejansko varani mali narodi, in od vseh najbolj Slovenci. Kakor za Kristov pluš vladajo za našo zemljo in ude našega na-rodna telesa naši stari sovražniki v družbi in pod zaščito naših — zaveznikov.

Najbolj zatirani del našega naroda v Korotanu, ki ga je Neme-c nasilno in z vse mogočimi kulturnimi sredstvi potujčeval, tiščal nje-govo nacionalno zavezo, ki lom in ga preganjal kot hudodelca, je malodane postal žrtev Nemecev. Naravnost orjaška je bila borba ti-stega dela koroških Slovencev, ki se ni dal omamiti in demoralizir-ati od podkupovanega avstrijskega sistema in ni uklonil tilnika pod udarci vseskozi pangermanskega koroškega nemštva. V vsej stari Avstriji ni bilo tako strupenih pangermanov, kakor so bili ko-roški Nemci vseh struj, nikjer nemška javnost ni tako podlo pso-vala entente, sramotila Francozov, zlasti pa še Angležev in Italjanov kakor koroški Nemci. Kakor govori so bili za časa vojne v očeh ko-roških Slovencev, ki so jih neumljeno preganjali, metali v ječe, da se se je celo sicer v teh zadevah neobčutljiva dunajska vla-da zavzela in poslala na Koroško posebno ministerialno komisijo, ki se je zgrajala. In danes? Toliko da ententa kljub vsem naporom na-še pariške delegacije ni povsem žrtvovala naše Koroške starim na-šim sovražnikom. Le nekako milostno je dovolila plebiscit. Šele z ljudskim glasovanjem naj se osvobode koroški Slovenci, katerih do-bršen del je v germanskem šolstvu in moralnem suženjstvu utopil svojo nacionalno in človeško zavezo. Tiči pa še v njegovih kosteh strah, pred bičem nemškega valpeta.

Plebiscit sam izgleda kakor nagrada Nemecev za njihova sto-letna nasilstva. Toda ne odklanjamo ga, tudi ne bojimo se ga, saj ve-mo, da je uspeh kljub vsem tradicijam nam zagotovljen, ako bo — pravičen! Tekom enega leta naše uprave se je Korotan vzbudil iz svojega mrtvila kot zaklet kraljič in spoznal samega sebe, svoj na-rod, ki so mu ga Nemci prej prikrivali. Prvi ententni koraki za pri-pravo plebiscita ne kažejo, da se bo plebiscit vršil pravično, kakor je ugotovljeno v st. germanski mirovni pogodbi. Jadikovanje Neme-cv in njihove vezi s Parizom je ganilo entento, da je snedla podpi-sano besedo v St. Germainu. V Celoven se je konstituirala plebiscit-na komisija. Za pas A bi moral biti polnovreden član zastopnik kra-jstva SIHS, za pas B pa zastopnik Nemške Avstrije. Iz nemške u-radnega poročila pa posnamemo, da se je konstituirala komisija ta-koj za celo plebiscitno ozemlje in je bil navzoč tudi zastopnik Nem-ške Avstrije. Naš zastopnik ima pravice glasovanja.

Do danes nimamo povoda, da bi se pritoževali čez plebiscitno ko-misijo, ki je dobila tozadevna navodila. Toda čto že lahko danes z vso sigurnostjo povdarjamo. Ako komisija naglaša red in mir, kar je iskreno pozdravljati, moramo konstatirati, da je bil v pasu A naj-popolnejši red in mir in da bo temu redu in miru konec, ako se u-godi nemški zahtevi po opustitvi demarkacijske črte. Dobro so nam znani preračunjeni nemški načrti. Nemecev gre za to, da bi ta red in mir skali po krinko gospodarske in agitacijske svobode med pasom A in B, ker vedo, da je to njim v prilog. Preplašili bi radi zo-pet naše prebivalstvo in vsled povzročenih nemirov dosegli še nadalj-ne posledice. Komaj je dospela v Celovec plebiscitna komisija, že so se pojavili zločinski stementi, ki točno po navodilih hujskačev v con-i B začnajo izvrševati svojo naloženo jim nalogo. Motijo se samo v tem, ako mislijo, da jim bo tudi še sedaj koroški Slovenci držal til-nik, tudi ako pride italjansko vojaštvo branit razbojniške bande nem-ških napadalec.

V St. Vidi ob Glubi je zboroval takozvani deželni zbor koroški, ki je stavil na plebiscitno komisijo famozne zahteve: Protestira zo-per "nasilstva" naše uprave, za kar je ostal seveda dolžan dokazov, podtika po stari taktiki početje Nemecev "brezmejne obljube, podku-povanja, grožnje in poizkuse strahovanja" Jugoslovanom, zahteva neovirano povrnitev vseh "beguncev" v cono A, to se pravi nezakno-vano povrnitev zločincev, ki imajo izza časa nemške okupacije na svoji vesti največje zločine, zahteva odpravo demarkacijske črte in pravice glasovanja za vse tiste, po celem svetu razkropljene, morda slučajno na Koroškem rojene in pristojne Nemece, ki niso bili 1. ja-nuarja 1919 v svoji domovini. To se pravi z drugimi besedami: Na glavo se naj postavijo določbe st. germanske mirovne pogodbe in naj se določijo povsem nova pravila za plebiscit, ki jih hočejo dik-tirati Nemci.

Po došlih nam poročilih je v con-i B še italjansko vojaštvo, ki je bilo zadnji čas še pomnoženo. Dokler se italjansko vojaštvo ne u-makne iz Koroške, ni na Koroškem nobenega povoda, da se iz pasa A umakne naše vojaštvo.

Osrednja vlada je o namerah Nemecev poučena in ima besedo. Upamo, da se bo to pet držala moško in varovala čast in ugled naše države ter ščitila pravice koroških Jugoslovancev!

Škoda pri požaru v Bentkah.
Po poročilih iz Milana je pov-zročil požar v benekem arzena-lu 30 milijonov lir škode.

Vsenožilski profesor Reiss,
šef pisarne za preiskavanje in na-biranje podatkov o zločinah izvr-šenih za okupacije Srbije, odpo-tuje v nekoliko dneh v Atene. V to ga je pozvala jug. vlada, da preišče zločine v Traciji in Mali več kot 50 let. Aziji, ki so jih povzročili Bolga-

ZAKAJ TRPETI?

Revmatične, nevralgične in bolečine v mišicah so hitro odpravljene s primerno uporabo

↕ PAIN-EXPELLERJA ↕

Trnovska znamka reg. v pat. ur. Zdr. dr. Glejte, da dobite prístnega — slavnega že 50 let.

Zahtevajte SIDRO trnovsko znamko.

Potrebuje se 100 premogarjev!

Največje majne v Upshur County.
Največje plače v državi West Virginia.
Naši močje zaslužio 3 do 5 sto dolarjev na mesec.
Zgradili smo nove hiše in jih nanovo opre-mili. To nam omogoča zaposeliti se sto delavcev.
Če ste tujec in če iščete prostor, kjer lahko napravite velik denar, pridite takoj.
Naš premogorov je šest čviljev visok in ima-mo stalno delo.
Mi imamo dobre sofe in katoliško mašo vsa-ko nedeljo. Priglasje naj se samo tujcemci.
C. T. GRIMM, Gen. Supt., Buckhannon River Coal Company, Adrian, W. Va.

Ali Prebavite Kar Zavžite?

Ne kar zavžite, ampak kar prebavite, je blagodejno vašemu sistemu.

Dober, zdrav tek in pravilno delovanje probavnih orga-nov bo rezultat, če vzamete

Severov Esorka

Dobro za ljudi, ki se ne morejo gi-bati. Zelo priporočljivo za slabotne in nežne osebe. Pravilna tonika za ostarele ljudi.

Cene 75c in 3c davka, ali \$1.50 in 6c davka.

Pri lekarnih ali pišite na

W.F. Severa Co. Cedar Rapids, Iowa

POTREBUJE SE

gozdarje za vsakovrstno delo. Plača po \$5.00 in \$5.25 za 10urno delo. Katerega vesel, naj se ogle-si ali pa pride. Potrebujem tudi ono žensko za pomoč ženi v kuh-nji. Plačam dobro. Oglasite se na naslov: Tony Nele, Box 1, Cheat Haven, Pa. Kendall Lumber Co. Saw Mill. (20-21-8)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Rojakom naznanjamo, da potu-je po državi Wisconsin naš rojak

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ PREBLIŽNO ODPLUJEJO IZ NEW YORKA.

LAFAYETTE	27 avg.	—	Havre
ROTTERDAM	28 avg.	—	Boulogne
PESARO	1 sept.	—	Genoa
LA SAVOIE	3 sept.	—	Havre
PHILADELPHIA	4 sept.	—	Cherbourg
FRANCE	8 sept.	—	Havre
NOORDAM	8 sept.	—	Boulogne
LA TOURNAI	14 sept.	—	Havre
PRES. WILSON	14 sept.	—	Trst
N. AMSTERDAM	14 sept.	—	Boulogne
LA LORRAINE	17 sept.	—	Havre
DELVEDERE	21 sept.	—	Trst
RYNDAM	22 sept.	—	Boulogne
COLUMBIA	28 sept.	—	Trst
ARGENTINA	7 okt.	—	Trst
PRES. WILSON	3 novembra	—	Trst

Glede cen za vozne matice 17 vsa druga pojasnila, obrnite se na trdko FRANK SAKKER 82 Cortlandt St. New York

Cosulich črta

Direktno potovanje v Du-brovnik (Gravosa) in Trst.

PRES. WILSON ... 11. septembra

BEVELDEKE ... 21. septembra

Potom listkov, izdanih za vas kra-je v Jugoslaviji in Srbiji

Raskolne ugodnosti preveč, dra-žava in tretjega razreda

Potniki tretjega razreda dobivajo brezplačno vino.

PHELPS BROTHERS & CO.

Passenger Department
4 West Street New York

LLOYD SABAUDO 3 State Street New York

Prihodnji odplute iz New Yorka par-nik na 2 vijaka S. S. "PESARO"

1. septembra

Izdajajo se direktni vozni listki do vseh glavnih mest v Jugoslaviji.

Brezplačno vino potnikom 3. razreda.

Cunard Line

parnik na dva vijaka

"Pannonia"

odpluje 28. AVGUSTA

Cena za tretji razred:

naravnost v Dubrovnik in Trst \$125.
naravnost v Napolj \$ 84.
vožnja do Trsta preko Napolja \$ 98.

in \$5.20 vojnega davka.

V vašem mestu ali bližini je lokalni agent.

ANCHOR LINE

Parnik "CALABRIA"

odpluje

1. septembra

v Dubrovnik in Trst.

Za tretji razred v Dubrovnik \$125.00
Za tretji razred v Trst \$100.00

in \$5. vojnega davka.

V vašem mestu ali bližini je lokalni agent.

ZASTAVE

Regalije in vse društve-ne potrebština. Garantirano delo in bla-go. Izdeluje po zmernih cenah vaš rojak

VICTOR NAVINSEK, 331 Greeve St., CONEMAUGH, PA.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAŠ VEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

ANŽE PITOV ALI ZAVZETJE BASTILE

Spisal Aleksander Dumas, st.

133

(Nadaljevanje.)

— Še ne, ostanite, — je rekla Katarina s skoro obupnim izrazom.

— Lahko noč, — je odvrnila mati Billot. — Katarina, ali greš?

— Oh, povejte mi vendar resnico! — je zašepetala deklica.

— Katero?

— Torej niste več moj prijatelj?

— Ah, — je vzkliznil nesrečnik, ki je še neizveden v ljubezi, igral ulogo zaupnika, torej ulogo, iz katere lahko črpajo pridle spretni.

Pitov je čutil, kakr mu je stopila njegova skrivnost na ustnice. Čutil je, da bo po prvi besedi Katarine izpocen njej na milost ali nemilost.

Čutil pa je tudi obenem, da bo vsega konec, če bo govoril, da bo moral umreti od bolečine onega dne, ko mu bo Katarina objavila to, kar mu je pustila slutiti.

Strah ga je napravil molčecim kot grob.

Priklonil se je Katarini s poštovanjem, ki ji je trgalo srce, pozdravil gospo Billot s prijaznim nasmehom ter izginil v senco gozda.

Katarina je napravila nehoti skok, kot da mu hoče slediti. Mati Billot pa je rekla svoji hčeri:

— Ta deček ima svoje dobre strani. Učen je in tudi dobrega sree.

Ko je bil Pitov sam, je pričel dolg monolog glede tega predmeta. Ali se imenuje to ljubezen?

Ubogi deček je bil tako naiven in tako dober, da ni pomislil, da je najti v ljubezni tako pelin kot med in da je vzel gospod Izidor zase med.

Od tega trenutka naprej, ko je tako strašno trpela, je čutila Katarina do Pitova neke vrste spoštovanja, katerega ni občutila še nikdar od tega neškodljivega, priprostelega človeka.

Če se že ne more vzbuditi ljubezni, je dobro vzbuditi nekaj strahu in Pitov ki je hrepenel po osebni časti, bi se gotovo čutil laskanim, če bi zapazil pri Katarini to čustvo.

Ker pa ni bil tako močan v psihologiji, da bi spoznal misli ženske na razdaljo poldruge milje, se je omejil na to, da je dosti jokati ter prepeval najbolj žalostne narodne pesmi na najbolj žalosten način.

Njegova armada bi bila zelo razočarana, če bi mogla videti, kako se njen general odaja takim žalostnim Jeremijadam.

Ko se je dosti najokal, se je vrnil v svoje stanovanje, pred katero so Haramončani postavili častno stražo, s puško v roki, da mu izkažejo primerno čast.

Častna straža pa ni imela več puške v roki, kajti bila je pijana. Smrčala je na neki kameniti klopi, s puško med nogama.

Presenečen je zbudil Pitov vojaka.

Izvedel je, da je trideset dobrih ljudi naročilo pojedino pri očetu Tellier.

Vojak je nato odvedel Pitova v gostilno, kjer so ga sprejeli s takim krikom, da so se tresle stene.

Pozdravil je vse molče, sedel ter pričeli jesti telečjo pečenko in solato.

To je trajalo celi čas, katerega je potrebovalo njegovo sree, da se pomiri in potreboval njegov želodec, da se napolni.

NEPRIČAKOVAN RAZVOJ.

Banket po veliki boleti napravi boleš še večjo ali pa potolaži človeka.

Pitov je zapazil po poteku dveh ur da se njegove bolečine niso povečale.

Vstal je, ko niso mogli vsi njegovi tovariši več stati na nogah. Imel je govor o zmernosti Spartancev, ko so bili vsi do nezvesti pijani.

Rekel je tudi, da bi bilo dobro iti na izprehod, ko so že vsi smrčali po mizami.

Po svojem govoru je Pitov veliko razmišljal in pil.

Pijan človek, ki nima ure, ne pozna sploh ure. Pitov ni imel nobene ure in komaj je bil deset korakov izven hiše, je bil že pijan kot Baehus.

Ni se še več spomnil, da je zapustil Katarino pred več kot tremi urami in da je rabila komaj eno uro, da se vrne v Pisseleux.

Planil je v gozd, da dospo v Pisseleux naravnost, ne da bi delal ovinke.

Vrnimo se k Katarini, ki se je vračala z materjo žalostna proti domu. Par korakov od pristave je neka mlakuža. Na tem mestu postaja pot ožja in dva konja, ki sta šla prej vstric, morata iti drug za drugim.

Mati Billot je jahała naprej.

Katarina ji je hotela slediti, ko je začela neki žvižg.

Ustavila se je ter zapazila v senci čepice, ki je bila ona Izidorjevega lakaja. Pustila je torej iti mater naprej.

Lakaj se je približal ter ji rekel:

— Gospodična gospod Izidor vas mora še danes zvečer videti. Prosi vas, da ga pričakujete ob enajstih kjerkoli hočete.

— Moj Bog, — je rekla Katarina, — ali se mu je pripetila nesreča?

— Ne vem, gospodična, a danes zvečer je dobil iz Pariza črno-obrobjeno pismo. Že več kot eno uro čakam tukaj.

V zvoniku je bila ura deset.

Katarina se je ozrla naokrog.

— Prostor je temen in samotni, — je rekla. — Pričakovala bom gospoda tukaj.

Lakaj je skočil na konja ter oddirjal.

Katarina se je za materjo vrnila na pristavo.

Kaj ji hoče Izidor povedati ob taki uri če ne nesrečo.

Katarina je poljubila svojo mater ter se umaknila v svojo sobo, navidez, da gre spat.

Ko je prišla Katarina v svojo sobo, se ni slekla in tudi ne vlegla. Čakala je.

Ko je bila ura enajst, je odhitela na določeno mesto.

Ni ji bilo treba dolgo čakati. Čula je udarjanje konjskih kopit in takoj nato je bil Izidor pri njej.

Ne na bi stopil s konja, je stegnil Izidor svoje roke proti njej, jo dvignil k sebi, jo poljubil ter rekel:

— Katarina, večeraj so ubili mojega brata Jurija v Versailles. Moj brat Olivier me kliče in jaz te moram zapustiti.

Čuti je bilo bolesten vzkliz. Katarina se je trdno oklenila Charny-ja.

— Ah, — je rekla, — ubili so vašega brata Jurija in ubili bo do tudi vas.

— Naj bo, kar hoče. Moj najstarejši brat me pričakuje. Katarina, vi veste, da vas ljubim.

— Ah, ostanite, — je rekla Katarina.

— Čast in osveta zahtevata, da grem.

— Ah, jaz nesrečnica! — je vzkliznila Katarina ter omahnila v naročje Izidorja.

Solza je pršla v oko Izidorja ter padla na vrat deklice.

— Ah, vi se jočete. Hvala, hvala. Ljubite me?

— Da, Katarina, jaz te ljubim. Moj brat pa pravi, da moram priti in pokoriti se moram.

— Torej pojdite, — je rekla Katarina, — jaz vas ne zadržujem.

— Še zadnji poljub, Katarina.

— Z Bogom!

Udana v svojo usodo, je zdrsnila Katarina iz objema ljubnega na tla.

Izidor je obrnil oči vstran vzdihnil ter pomišljal za trenutek.

Ker pa se je spomnil strogega povelja, je spravil konja v tek ter zahamnil Katarini v slovo. Lakaj mu je sledil.

Katarina je ostala na tleh na mestu, kjer je padla taci zapirala s svojim telesom ozko pot.

Skoro v istem trenutku se je pojavil na griču neki človek, ki je prihajal iz Villers-Cotterets. Šel je dolgih korakov v smeri proti pristavi ter radel na truplo ki je ležalo na tleh.

Izgubil je ravnovesje, padel na kolena ter se dotaknil z rokama na tleh ležčega trupla.

— Katarina! — je vzkliznil. — Katarina mrtva!

Pri tem pa je tako žalostno zakričal, da so pričeli tuliti psi na pristavi.

— O, — je nadaljeval, — kdo je pač ubil Katarino?

Ves blecl in tresoč se je sedel na tla ter položil preko svojega naročja to mrtvo truplo.

K O N E C.

Koroške novice

"Glasbena Matica" na Koroškem.

Dne 10. julija zjutraj je nastopila "Glasbena Matica" svojo triumfalno pot na Koroško. Na vsaki postaji od Jesenice dalje je pozdravljala šolska mladina izletnike s pesmijo, nagovori in evnetjem v zahvalo za nje sprejem v Ljubljani. Svečan sprejem je bil v Borovljah. Ravnatelj dr. Mišič je s krasnim nagovorom pozdravil "Glasbena Matico" ter njen pevski zbor. Na pozdravu sta se zahvalila predsednik "Glasbene Matic" dr. Vladimir Ravnihar in predsednik pevskega zbora Andrej Rapč. Koncert zvečer je zbral vse Borovlje in okolice. Prišli so tudi Nemci. Občudovanje in navdušenje se je stopnjevalo od točke do točke. Mojstra Hubada so obsuli z ovacijami. Kot solistinja smo po dolgem času zopet pozdravili gospo Miro Dev-Costapario. Po zadnji točki nihče ni vstal, vse je hotelo imeti še več in več. Po završenem koncertu se je obširni vrt v hotelu Just napolnil do zadnjega kotička. Vedja okrog glavarstva vladni svetnik dr. Ferjančič je v lepem govoru proslavil "Glasbena Matico", poudarjajoč pomen njenega izleta v kulturnem in narodno-političnem pomenu. V imenu borovelskih Slovencev je poklonil "Glasbeni Matici" krasno izdelano plaketo, delo domače graverske umetnosti (gosp. Uznik). V daljšem govoru se je zahvalil dr. Ravnihar. Govorili so še predsednik pevskega zbora Rapč, župnik Arnuš, viharne pozdravljen ravnatelj Hubad, Prunk in drugi. Domači pevci so peli prelepe koroške narodne pesmi. Pozna ura nas je ločila. V zg dnjem jutru smo odhajali na Vrbsko jezero. Od Vetrinja do Otoka smo se v prelestnem vremenu vozili skozi od domačinov pripravljene slavloloke. Na Otok je prihajalo domače ljudstvo v množicah bodisi peš, bodisi na okrašenih vozovih in čolnih. Kmalu po naši pri kateri je pel oddelek Matičnega zbora — solistinja gđ. Počivavnikova — je pričel koncert v veliki dvorani pri Pirkerju. Seveda je bila premapna za toliko občinstva. Vsa okna so bila odprta na jezero, zunaj pa je poslušalo sveto in vestno na stotine ljudstva. Viharnega odobravanja

po vsaki točki ni hotelo biti konca. Več točk je moral zbor ponavljati. Ob izvajanju koroških narodnih ("Gor čez izaro") so poslušalci jokali. Če je bilo treba še kakšnega dokaza, čegavo je to ljudstvo, tedaj so dokaz doprinesle koroške pesmi, udarjajoče na srčno struno tega ljudstva. Ravnatelj Hubad je bil zopet središče aklamacij. Gospa Lovsetova, izberno disponirana, nam je zapela več pesmi svojega repertoarja. Koncert so na povabilo tajnika plebiscitne komisije dr. K. Starčeta posetili dosedaj došli člani ententne komisije v Celovecu, ki so bili polni hvale in občudovanja. Zlasti Angleži so hvalili, da tako dovršenega zborovnega petja še niso čuli. Prišel je tudi general Meister z rodbino, dr. Gregorin z rodbino in mnogi drugi odlični možje. Popoldne se je razvila prosta domača zabava s petjem, godbo, vožnjo po jezeru itd. Ta dan je zgodovinski dan za našo slovensko Koroško.

Dvainpetdeset predavanj o Koroški

se je vršilo v tednu od 27. junija do 4. julija po vsej Sloveniji v sedežih sodnijskih okrajev. Predavanja je oskrbel Narodni svet. V vsej slovenski javnosti vlada veliko zanimanje za odločilen boj, katerega bijejo Korošci. Vsa domovina gleda nanje.

Podružnica Kmetijske družbe.

Iz Važenberga poročajo: Za našo občino se je osnovala podružnica Kmetijske družbe. Priglasilo se je že 42 članov. Za načelnika je bil 18. julija izvoljen Fr. Skofčič, posestnik v Čarčah, za njegovega namestnika pa Jakob Kriegl, pd. Hinko na Goreah.

SUHO GROZDJE

Importirano iz starega kraja 22 centov funt.

Bokra 50 funtov \$11.00

Posebne cene na veliko.

BALKAN IMPORTING CO

61-53 Cherry Street

New York, N. Y.

novištvo pridite 23 v naprej

DOCTOR LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK
SPECIALIST MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn Ave PITTSBURGH, PA.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam se zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ko imam slovensko, zato vas motem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri ozdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja skri pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite simpreja.

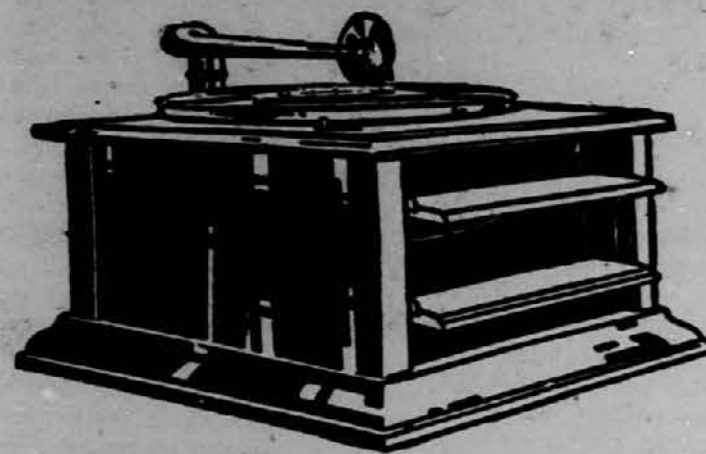
Jaz ozdravim zastrupitve krvi, mameže in tise po točnem, bolnišni v grlu, in poštenje las, bolečine v kosteh, stare rane, žilne bolezni, odslabost, bolnišni v možganih, ledkih, jetrah in ledenah, rumečih, revmatizem, katar, slabo čiščenje itd.

Uradno ura so: V ponedeljek, sredo in petek od 2. ure zjutraj do 2. popoldne. V torek, četrtek in soboto od 2. ure zjutraj do 2. popoldne. V sredo, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne.

PO POŠTI NE ZDRAVIM. PRIDITE OSEBNO. NE POZABITE IME IN PREIME.

Dr. LORENZ 644 Penn Ave. PITTSBURGH, PA.

Nekateri drugi zdravniki radijo tolažiti, da vasa zdravijo. Jaz imam izkušnje in iz starosti izkušnje, zato vas lahko ozdravim, kar vam razumem.

Najglasnejši pravi Columbia gramofon.

V zalogi jih imamo 450. Cena takega kakor ga vidite na sliki 32.50. Cena na dva peresa \$40.00. Poje glasno, da ga slišite na milje daleč. Brez colnine ga lahko deseto vstari kraj. Prave Vaše Kramjske Columbia plošče je dobiti pri nas. Cenik pošljemo brezplačno. Naročite si edino le prvi glasni Columbia gramofon takoj, dokler zaloga ne poide. Pošljemo ga prvi dan, ko dobimo Vaše naročilo. Ako ni resnica, kar vam pišemo, vam vrnemo denar.

Kar kupite od nas, ste sigurni, da je pravo in pošteno blago ter ne ne boste kesali za svoj denar.

IVAN PAJK 24 MAIN STREET CONEMAUGH, PA.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik. Specijalist v Pittsburghu ki ima 28-letno prakso v zdravljenju vseh možnih bolezni.

Zastrupitve krvi zdravi s klorovitim 606, ki ga je izumel dr. prof. Ehrlich. Če imate morotje ali menurčke po telesu v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in tučite vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bo lezen se nalez.

Vse možne bolezni zdravim po okrajšani metodi, kakor hitro opazite da vam prenehajo zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam bom zopet povrnil.

Hydrocele ali vodno kilo ozdravim v 25. urah in sicer brez operacije.

Bolezni razburja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, ozdravim s gotovostjo.

Revmatism, trganje, bolečine o teklane, arbečice, škrofole in druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi, ozdravim v kratkem času ni potrebno ležati.

Pradne ure: vsak dan od 8. ure zjutraj do 8. zvečer; v postelji od 8. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od zjutraj do 2. popoldne.

Najstarejši in največji slov.
dnevnik v Združ državah

"GLAS NARODA"

(Glasilo J. S. K. J.)

Novice iz vseh delov sveta,
dopisi iz slovenskih naselbin,
novice iz starega kraja,
članki politični, gospodarski,
izvirna poročila iz starega kraja,
črtice, povesti, roman,
šaljivo satirična kolona Peter Zgaga
vsak dan razven nedelj in praznikov.

STANE:

Za vse leto	-	-	-	\$6.00
za pol leta	-	-	-	\$3.00
za mesto New York za vse leto	-	-	-	\$7.00

Najmodernejše vrejena

TISKARNA

ALFRED PRINCE 444
TRADES UNION LABEL COUNCIL
NEW YORK CITY

Vabila, okrožnice, plakati,
koverte, pisemski papir
itd.

Točno in po najnižjih cenah.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street.

New York City.